

———— Láng Orsolya

AZ ÖRÖKÍTŐ

Reggelente jött és kitakart.
Fehér világot gyújtott, hunyorgott a fényben.
Őt osztották mellém, a biztos kezűt.
Nem fáj, bár ébren voltam végig.
Matatott rajtam meleg ujjbegyekkel, miközben
leplezetlen arcát tartotta elém.
A részvétlen összpontosítástól olykor
faragott maszkká álltak vonásai.
Máskor belepirult abba, hogy
gátat szabott időnek, elemeknek.
Nyílásaim betömte: testem
most zárt és hiánytalan, mint egy próbababáé.
Fejfájós restaurátor volt vagy a feltámadás
angyala? Nem jön többé.
Magát túlélni itthagytott magamra.